

μῦλος μοι φαίνεται ὁ σαπρὸς ἔτος καὶ ὑτράττελος.
Δακτυλίσσομαι αὐτῷ. Ὁ Ξάνθος ἔφη, Ἄισωπε δή-
λακταί σοι ἢ κυρία σε. Ὁ δὲ Ἄισωπος μέγα πρᾶγμα
τυχεῖν καταπραῦναι γυναικα. Ξάνθος ἔφη, σιώπα
τῆ λοιπῆ, ὠνησάμεν σε ἴς δαλάν, ἔχι ἴς ἀνιλογίαν.
ἄρας ἔν τὸ μαρσίτιον, ἀκολύθει μοι, ὅπως ἀπὸ τῆ
κῆτων πρῖασώμεθα λάχανα. Ὁ δὲ θῆς ἐπὶ τῆ ὠμων
τὸ ἰ μολινον, ἠκολύθει τῷ Ξάνθῳ. ἐλθόντων δὲ αὐ-
τῶν ἐν ἐνὶ τῆ κῆτων, λέγει τῷ κητωρῷ, ἐπίδος ἡμῖν
λάχανα. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ δρέπανον, ἀπεθέριζεν αὐτῷ
ἀσπαράγγες, σούπλα, μαλάχας, καὶ ἀρτύμαῖτα. εὔτε-
λες δὲ δεσμῆσ φροσίον ἐπέδωκε τῷ Ἄισώπῳ. Ὁ
δὲ Ξάνθος ἀνοίξας τὸ μαρσίτιον, ἐπέδωκε τὸ κέρ-
μα τῆ λαχάνων. Ὁ δὲ κητωρὸς λέγει τῷ Ξάνθῳ, ἔα